

Strona znajduje się w archiwum.

Reformy społeczne Hull House

3 lipca 1899 roku powstał pierwszy w Stanach Zjednoczonych sąd dla młodocianych. Instytucja ta była inicjatywą reformatorów z Chicago, którzy forsowali w Illinois ustawę uznającą dzieci, jako rozwojowo różniące się od dorosłych, sąd zasługujące na inne traktowanie.

Takie sądy były jedną z wielu inicjatyw Hull House – instytucji założonej przez Jane Adams i Ellen Gatek Starr w 1889 roku na wzór londyńskiego Toynbee Hall. Addams za pomocą Hull House rozpoczęła szereg kampanii, a ośrodek stał się centrum na rzecz reform socjalnych.

Pomysły i upór, z jakim realizowała swoje pomysły były niepopularne w owym czasie. Jej przeciwnikami byli zarówno politycy, przemysłowcy, a czasem nawet sami rodzice. Kiedy nie udawało się powstrzymać jej od działania, uciekano się do łapówek. W tej kwestii Jane Addams była równie nieugięta. Nie bez znaczenia była tu postawa jej ojca, do którego często się porównywała i który w opinii innych osób nigdy nie przyjąłby *łapówki*, co więcej – nikt nie ośmieliłby się takowej zaoferować.

W obliczu próby *przekupienia* przez grupę przemysłowców, Jane Addams zastanawiała się nie nad tym, czy przyjąć pieniądze (w tej kwestii była bezkompromisowa), ale, co

wpłynęło na fakt, że w ogóle łapówkę jej zaoferowano.

Oto, jak wspominała w autobiografii próbę przekupienia jej przez chicagowskich biznesmenów:

„Z wielu rzeczy, jakie napisano o moim ojcu w tym jakże smutnym sierpniu 1881 roku, po jego śmierci, jest jedna, którą cenię najbardziej, napisana przez jego przyjaciela z polityki, będącego wówczas wydawcą renomowanego chicagowskiego dziennika. Napisał on, że bez wątpienia byli wśród ustawodawców w Illinois członkowie, którzy podczas zawieruchy wojennej i następujących po niej demoralizujących dniach odbudowy, ani razu nie przyjęli łapówki. Jednocześnie przyznał on, iż osobiście zna tylko jednego człowieka, któremu nigdy nie odważono się zaoferować łapówki, ponieważ nieuczciwi ludzie instynktownie go unikali (...).

Wspomnienie tych słów w czasie pierwszych wysiłków nad ustawą sweat house w Illinois, do których Hull House się dołączył, powoduje u mnie palący zawód. Wysłannicy nieformalnego stowarzyszenia producentów powiedzieli mi, że jeśli członkowie Hull House zrezygnują z tej bezsensownej ustawy o sweat shop, o której guzik wiedzieli, niektórzy biznesmeni mogliby się zgodzić na ofiarowanie w przeciągu dwóch lat 50 tysięcy dolarów, z przeznaczeniem na wszelką działalność filantropijną. Kiedy zdałam sobie sprawę, co mi zaoferowano, narosło u mnie poczucie wstydu związane tym oświadczeniem (...)Przeświadczenie o tym, że to nigdy by mi się nie przytrafiło, gdyby moja słabość im na to nie pozwoliła; powstrzymała mnie przed okazaniem wzburzenia, zanim ci dwaj mężczyźni ujawnili swoją propozycję. I wtedy wyjaśniłam, tak delikatnie, jak to tylko możliwe, że nie mamy ambicji uczynienia Hull House największą instytucją na West Side, ale że zależy nam na tym, by mieszkańcy tej dzielnicy byli chronieni od nieludzkich warunków pracy i - ileż tu heroiki, młodość ma swoje prawa - jeżeli ma to nastąpić jedynie wraz z destrukcją Hull House, będziemy wszyscy śpiewać „Te Deum” na jego ruinach.”*

Przedsiębiorcy nie byli aż tak refleksyjni. Po prostu zależało im jedynie na utrzymaniu taniej siły roboczej, którą niewątpliwie były pozbawione wszelkich przywilejów dzieci. Wiedzieli oni również, że Addams potrzebowała pieniędzy na kontynuowanie innych przedsięwzięć prowadzonych przez Hull House. Dochody pozwalały bowiem na pokrycie jedynie połowy wydatków.

Dzisiaj budynek tej instytucji, znajdujący się na Near West Side w Chicago, jest wpisany do rejestru zabytków, a Jane Addams Hull House Association jest nadal organizacją non-profit, działającą na rzecz reform społecznych.

* sweat house act - ustawa fabryczna. Wyrażenie "sweat house" w języku angielskim oznacza miejsce (najczęściej fabrykę), w którym dzieci i nieletni byli zmuszani do

niewolniczej pracy

Źródła: scholastic.com; xroads.virginia.edu; "The Child Savers: The Invention of Delinquency", aut. Anthony Platt, Wyd. University of Chicago Press, 1969